

Pravoslavni vjernici slave 7. januara Božić kao uspomenu na dan rođenja Isusa Hrista, Sina Božjeg, spasitelja svijeta.

Proslava rođenja Sina Božjeg počinje Badnjim danom, a sve je posvećeno očuvanju i povećanju porodice i imanja.

Za srpski, ali i ostale hrišćanske narode, riječ je o prazniku jedinstvene radosti i topline, koji okuplja porodice, zbližava udaljene i miri zavađene.

Božić je dan kada se hrišćani prisjećaju čudesne noći kada se u jaslama Vitlejemske pećine, daleko od sjaja i raskoši, rodio Bogočovjek. Njagov dolazak na svijet, kako uči hrišćanska vjera, prvi je znak ka putu spasenja i vječnog života cijelog čovječanstva. Srpska pravoslavna crkva i ostale sestrinske pravoslavne crkve uče svoje vjernike da prisjećajući se dolaska Bogočovjeka, prizovu u svoja srca strpljenje, mir i ljubav prema svim ljudima.

Srpski narod ovaj dan provodi u porodičnim okupljanjima oko badnjaka, u duhu zdravica, sloge i čestitki. Prazničnu sliku upotpunjuju praznična trpeza, toplina doma i međusobna ljubav ukućana.

Događaj kojem srpski narod daje počasno mjesto u obilježavanju Badnjeg dana i Božića je unošenje badnjaka (mlado cerovo ili hrastovo drvo) u kuću. Prema vjerovanju, sa hrastovim granjem na Badnji dan u svaki dom ulazi i Isus, a slama koja u kući stoji sva tri dana praznovanja, podsjeća na onu u kojoj je rođen sin Božji. Vjeruje se da ona kući donosi mir i Božji blagoslov.

Nijedan praznik ne sadrži više narodnih običaja koji su se održali do današnjih dana kao Božić. Najrasprostranjeniji su: polaganje badnjaka, miješenje česnice, pečenje pečenice, mirbožanje, položajništvo, zastiranje domova slamom, kvocanje i pijukanje...

Božić je praznik rađanja novog života, koji se kod Srba obilježava najljepšim vjerskim običajima i obredima. Svi ti običaji imaju za cilj da se Bog umoli da sačuva i uveća porodicu i imanje domaćina. Otuda se Božić smatra i najradosnijim porodičnim praznikom koji se slavi tri dana - dan poslije Božića je spomen Sabora Bogorodice, a zatim Sveti arhiđakon Stefan.

Praznik Hristovog rođenja, za koji se smatra da korijen vuče još iz najdublje slovenske prošlosti, uzima se kao idealan za početak nekog posla. Narod vjeruje da prvog dana praznika treba, makar simbolično, započeti neki posao ili poduhvat koji predstoji tokom godine. Uz to, smatra se da tokom praznika čovjek treba da uradi pomalo od svega što voli, jer će onda to činiti i tokom cijele sljedeće godine. U mnogim krajevima običaj je da se na drugi dan Božića obiđu njive, pašnjaci i torovi, i tako im se poželi svaki uspjeh i beričet.

Centralno mjesto božićne trpeze u većini krajeva pripada - pečenici. Nju domaćica priprema na Badnji dan, a uglavnom je riječ o prasetu ili jagnjetu. U nekim krajevima, vađenje pečenice iz

peći prati velika radost ukućana i veselje. Uz to, na stolu je i hljeb - česnica. Traženje novčića u komadima česnice, omiljena je zabava najmlađih.

Sa Vaskrsom i Duhovima (Sveta Trojica), Božić spada u tri najveća hrišćanska praznika.

Na Božić ljudi se pozdravljaju sa "Hristos se rodi!" i "Vaistinu se rodi!".

Izvor: RTRS